

Bilag til bet. o. lovf. vedr. straffeloven m.v.

gemyndighedens opfattelse ikke er i overensstemmelse med praksis, i almindelighed bør ankes til landsretterne med påstand om skærpelse. Hensynet til at få en hurtig afgørelse af sagen og ressourcemæssige grunde taler dog i visse tilfælde imod, at sager ankes med henblik på mindre justeringer i den idømte straf.

Der kan også være behov for at indbringe afgørelser for højere ret for at få afklaret og eventuelt i et vist omfang skærpet straffniveauet på et bestemt område. Er der efter anklagemyndighedens opfattelse grundlag for at indbringe en sag, der har været behandlet ved landsret som ankesag, for Højesteret, er det imidlertid en forudsætning, at Procesbevillingsnævnet meddeler tilladelse hertil.

Spørgsmål nr. 10:

Er ministeren bekendt med statsadvokatens ankeafkaldsprocent, og vil ministeren redegøre for, i hvilket omfang regeringens forrige voldspakke har ført til, at anklagemyndigheden har indbragt sager for Højesteret?

Svar:

Efter retsplejelovens § 719, stk. 1, tilkommer offentlig påtale politimesteren, medmindre andet er bestemt.

Sager om overtrædelse af straffelovens §§ 244-246 henhører under politimesterens kompetence, medmindre statsadvokaten i sager om overtrædelse af (§ 245 eller) § 246 rejser tiltale ved nævningeting med påstand om en straf på 4 års fængsel eller derover eller om dom til anbringelse i institution, jf. straffelovens § 68, eller dom til forvaring, jf. straffelovens § 70.

Rigsadvokaten har oplyst, at der i 1995 blev rejst tiltale ved nævningeting i 87 sager. Det er ikke opgjort, hvor mange af disse sager der vedrørte vold.

Langt de fleste af straffesagerne vedrørende vold henhører således under politimesterens kompetence. Politimesteren forelægger kun ankespørgsmålet for statsadvokaten, hvis politimesteren finder, at der kan være anledning til at anke dommen til landsretten. Endvidere skal politimesteren indsende frifindende domme til statsadvokaten – dog ikke nødvendigvis inden udløbet af ankefristen.

Der er således ikke tale om, at statsadvokaten generelt tager stilling til, om en dom skal ankes, og man kan derfor ikke fastlægge »statsadvokatens ankeafkaldsprocent«.

Som nævnt forelægger politimestrene de domme, som politimestrene ønsker anket, for statsadvokaterne. Der foreligger ikke oplysninger om, hvor mange af disse indstillinger om anke statsadvokaten følger.

Endelig kan det oplyses, at anklagemyndigheden af ressourcemæssige grunde og af hensyn til den domfældte er tilbageholdende med at anke. Dette gælder særligt for så vidt angår frifindende domme.

I 1995 blev 3.360 sager anket til landsretterne. Af disse var 355 (11 pct.) anket af anklagemyndigheden og 3.005 (89 pct.) anket af tiltalte. En del af de sager, der er anket af tiltalte, er dog samtidig kontraanket af anklagemyndigheden med påstand om skærpelse.

Anklagemyndigheden har i 4 tilfælde efter vedtagelsen af voldspakken i 1994 efter at have opnået tredjeinstansbevilling indbragt voldsager for Højesteret.

Den første sag blev afgjort ved Højesterets dom af 19. december 1994. Sagen vedrørte en tiltalt, der i landsretten var idømt en betinget straf på hæfte i 30 dage for vold efter straffelovens § 244 ved at have væltet to personer, som tidligere havde chikaneret hans veninde, omkuld og tildelt den ene to spark, heraf i hvert fald et hårdt spark i ansigtet. Højesteret skærpede straffen til fængsel i 40 dage og fandt under hensyn til karakteren af den udøvede vold ikke grundlag for at gøre straffen betinget.

I marts 1996 afgjorde Højesteret 3 voldsager, som var indbragt af anklagemyndigheden med påstand om skærpelse. Alle tre sager drejede sig om unge tiltalte, som ikke tidligere var straffet, og som i landsretten var idømt betingede straffe for vold. Anklagemyndigheden indbragte sagerne for Højesteret med påstand om ubetinget frihedsstraf, men Højesteret stadfæstede som nævnt i slutningen af besvarelsen af spørgsmål nr. 6 i alle tre sager de betingede domme.

Spørgsmål nr. 11:

Vil ministeren redegøre for, i hvilket omfang regeringens forrige voldspakke har medført højere straffe?

Svar:

I forbindelse med voldspakken fra 1994 blev der gennemført en ændring af straffelovens § 247, som bl.a. havde til formål, at domstolene i tilfælde af gentagen vold skulle forhøje straf-